

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΩ ΑΡΙΘΜ. 3/2008 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών συνήλθε σήμερα Τετάρτη, 26 Μαρτίου 2008 υπό την προεδρία του προέδρου συν. Παναγιώτη Τερζή και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου, Παναγιώτη Μπόσδα, Μανώλη Καραμπατσάκη, Ελένης Ανδριανού, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης του Συμβουλίου κατά του **συν. Γιάννη Παπουτσάνη**.

Για την διερεύνηση της υπόθεσης, το ΠΠΣ κάλεσε για παροχή διευκρινίσεων τους εξής συναδέλφους:

Συν. Ιάκωβος Χαραλαμπίδης:

«Εργάζομαι στον «Ελεύθερο Τύπο» από το 1989, ως οικονομικός συντάκτης και στον «Τύπο της Κυριακής», με εξειδίκευση στο διεθνές οικονομικό και τραπεζικό σύστημα. Στην αρχή κάλυπτα θέματα του υπουργείου Οικονομίας μέχρι και το 2004 που πήγα στο γραφείο Τύπου του υπουργού Οικονομίας. Επίσης, δούλευα για την Τράπεζα Ελλάδος και τον Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών. Μετά την αλλαγή της ιδιοκτησίας του Ε.Τ., το καλοκαίρι του 2006, τέθηκε θέμα ασυμβίβαστου από τη νέα διοίκηση μεταξύ της θέσης μου στο υπουργείο και της θέσης μου στην εφημερίδα. Αυτό συνέβη πριν ένα χρόνο. Εναλλακτικά μου προτάθηκε να πάρω άδεια άνευ αποδοχών, μέχρι να τελειώσει η συνεργασία μου με το υπουργείο Οικονομικών ή να δεχθώ αποκλειστική απασχόληση στον Ε.Τ. με προσαύξηση του μισθού της τάξεως του 30% του μισθού που μου κατέβαλε το υπουργείο. Δεν αποδέχθηκα την πρόταση τότε. Φθάσαμε στον Ιούλιο του 2007, όπου έγινε η ίδια περίπου πρόταση οπότε πάλι αρνήθηκα. Και στα τέλη Σεπτεμβρίου μου κοινοποίησαν την έγγραφη απόλυση».

Συν. Στέφανος Αναγνώστου:

«Στις 27.09.07 με κάλεσε ο διευθυντής του Ε.Τ. συν. Γιάννης Παπουτσάνης και μου ανακοίνωσε ότι η ιδιοκτησία της εφημερίδας θέλει να διακόψουμε τη συνεργασία. Σημειώνω ότι στην εφημερίδα Ε.Τ. προσελήφθη την 01.04.83 με αρμοδιότητα του ρεπορτάζ του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Ως αιτιολογία της λύσης της εργασίας ο κ. Παπουτσάνης μου είπε ότι η ιδιοκτησία θεωρεί ότι υπάρχει ασυμβίβαστο με την εργασία μου ως οικονομικού συντάκτη, το γεγονός ότι εργάζομαι ως δημοσιογράφος στη Γενική Γραμματεία Τύπου. Απάντησα ότι σύμφωνα με το Καταστατικό της ΕΣΗΕΑ και τον Κώδικα Δεοντολογίας δεν υπάρχει ασυμβίβαστο, καθώς στη Γενική Γραμματεία ανήκω στο τμήμα Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, ενώ στην εφημερίδα καλύπτω το οικονομικό ρεπορτάζ. Μου απάντησε ότι η εταιρεία θεωρεί ότι υπάρχει ασυμβίβαστο και μετά την διευκρίνιση που έδωσα. Στην άποψη αυτή παρατήρησα ότι το ασυμβίβαστο κρίνεται μόνο από το Καταστατικό και τον Κώδικα Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ και όχι από την κάθε ιδιοκτησία των ΜΜΕ□

Την Δευτέρα 01.10.07 ο κ. Παπουτσάνης με κάλεσε πάλι στο γραφείο του και με ρώτησε τι αποφάσισα. Του είπα ότι είναι ασύμφορο για μένα να παραιτηθώ από τη Γραμματεία Τύπου γιατί θα συρρικνωνόταν το εισόδημά μου. Μου αντιπρότεινε να υπογράψω μια σύμβαση αποκλειστικής εργασίας με την εφημερίδα στην οποία θα περιλαμβανόταν ένα μέρος του μισθού μου στη Γραμματεία Τύπου. Απάντησα ότι αυτό δεν το δέχομαι και ότι θα συζητούσα για τους όρους της προταθείσης σύμβασης, μόνο στη περίπτωση που συμπεριλαμβανόταν σε αυτή ολόκληρο το ποσό των αποδοχών μου από τη Γραμματεία Τύπου και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Μου απάντησε ότι αυτό είναι μάλλον δύσκολο, πλην όμως θα το θέσει στην εργοδοσία, προσθέτοντας όμως ότι μάλλον δεν θα γίνει δεκτό και εν πάση περιπτώσει θα με ενημερώσει.

Λίγο αργότερα, στη προσπάθειά μου να ενημερωθώ από το ΑΤΜ της εφημερίδας για το υπόλοιπο του λογαριασμού μισθοδοσίας μου, διαπίστωσα με έκπληξη ότι δεν είχε κατατεθεί το υπόλοιπο του

μισθού Σεπτεμβρίου. Ο υπεύθυνος του λογιστηρίου επικαλέσθηκε λάθος και παράλειψή του, ωστόσο δεν με έπεισε γιατί στα 25 χρόνια παρουσίας μου στην εφημερίδα, ποτέ δε συνέβη κάτι ανάλογο. Ήταν προφανές ότι είχε υπογραφεί η απόλυσή μου. Στη συνέχεια, πήγα στο γραφείο του κ. Παπουτσάνη και του δήλωσα να μη προχωρήσει σε καμία συζήτηση για σύμβαση αποκλειστικής απασχόλησης, γιατί θεωρώ την εταιρεία εχθρικά διακείμενη απέναντί μου από το προηγούμενο γεγονός. Επίσης, του δήλωσα παρά τον ισχυρισμό του περί λάθους του λογιστή, ότι η μη καταβολή των δεδουλευμένων από την επιχείρηση είναι σημείο αναξιοπιστίας και του δήλωσα ότι ακόμη κι αν υπογραφεί η προταθείσα σύμβαση, είναι εύκολο στην επιχείρηση που διαθέτει πολλά χρήματα να με απολύσει και έτσι να μείνω ασφαλιστικά ακάλυπτος, αφού θα είχα παραιτηθεί από τη Γραμματεία Τύπου, τουλάχιστον για τα επόμενα τρία χρόνια. Του επανέλαβα δε ότι εκείνο που θέλω είναι η τήρηση της Σ.Σ.Ε. που ισχύει και ότι ανταποκρίνομαι στις υποχρεώσεις μου και ότι αν θέλει να με απολύσει, μπορεί να το κάνει. Εκεί έληξε η συζήτησή μας. Στις 08.10.07 ο δικηγόρος της εταιρείας με κάλεσε να παραλάβω την καταγγελία σύμβασης εργασίας και την αποζημίωση, πράγμα που έγινε το ίδιο απόγευμα».

Συν. Ματίνα Παπαχριστούδη:

«Είμαι εκπρόσωπος των εργαζομένων του Ε.Τ. για δεύτερη θητεία. Εργάζομαι στον Ε.Τ. για 17 χρόνια. Επεσήμανα στο ΠΠΣ όσες πληροφορίες είχα για το περιεχόμενο των αποκλειστικών εταιρικών, ατομικών συμβάσεων, καθώς επίσης και ζητήματα όπως και την ανησυχία των εργαζομένων για υποβάθμιση της δημοσιογραφικής τους λειτουργίας, τα οποία και συζητήθηκαν σε συγκεντρώσεις στον Ε.Τ. Σχετικά με τις απολύσεις των δύο συναδέλφων, ανέφερα ότι επιχείρημα της διεύθυνσης είναι η παραβίαση ασυμβίβαστου.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση υποστήριξα ότι δεν γνωρίζω αν με εισήγηση του διευθυντή κ. Παπουτσάνη γίνονται οι απολύσεις, όμως ήμουν παρούσα στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ και τον άκουσα να υποστηρίζει το ασυμβίβαστο, κατόπιν κλήσεως του ΔΣ».

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ στη 17 η συνεδρίασή του της 06.11.07 άσκησε αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη επειδή ο συν. Γιάννης Παπουτσάνης δρομολόγησε την απόλυση των συναδέλφων Στέφανου Αναγνώστου και Ιάκωβου Χαραλαμπίδη από την εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος». Επικαλέστηκε ως πρόσχημα ότι δήθεν είχαν το ασυμβίβαστο (ζήτημα μάλιστα που δεν είναι εργασιακής σημασίας, αλλά δεοντολογίας). Επίσης, επιχείρησε να τους εξαναγκάσει να αποδεχθούν δυσμενείς για τους ίδιους προτάσεις που περιόριζαν τα εργασιακά τους δικαιώματα. Η απόλυση μάλιστα αφορά συναδέλφους μακράς προϋπηρεσίας στην ίδια εφημερίδα.

Παραβίασε έτσι το άρθρο 7 του Καταστατικού και ειδικά την παράγραφο α, η οποία επιβάλλει, μεταξύ άλλων, την τήρηση της επαγγελματικής αλληλεγγύης μεταξύ των συναδέλφων. Επίσης, παραβίασε το άρθρο 4 του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας και συγκεκριμένα την παράγραφο β, που επιτάσσει στους δημοσιογράφους να αποκρούουν στο χώρο εργασίας κάθε απόπειρα περιστολής των εργασιακών δικαιωμάτων.

Ο μάρτυρας του εγκαλούμενου, **συν. Παναγιώτης Αμυράς**, μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Εργάζομαι στον Ε.Τ., είμαι προϊστάμενος του οικονομικού τμήματος. Μετά την επιστροφή μου από την καλοκαιρινή άδεια πληροφορήθηκα ότι είχαν γίνει συζητήσεις μεταξύ του διευθυντή της εφημερίδας κ. Γιάννη Παπουτσάνη με τους συναδέλφους μου Στέφανο Αναγνώστου και 'κη Χαραλαμπίδη. Αυτό που έμαθα ήταν ότι η ιδιοκτησία είχε ζητήσει από τους δύο συναδέλφους να μείνουν μόνο στην εφημερίδα, αποχωρώντας από τις υπόλοιπες θέσεις, στις οποίες εργάζονται. Η διεύθυνση μου ανέφερε ότι αυτό ήταν επιλογή της διοίκησης της ιδιοκτησίας και έγινε μια αντιπρόταση στους συναδέλφους με έξτρα χρήματα για να αποχωρήσουν. Δεν επήλθε συμφωνία και οι δύο συνάδελφοι απολύθηκαν από την εφημερίδα».

Η μάρτυρας του εγκαλούμενου, β, αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, **συν. 'ννα-Έννη Μαγιάση**, μεταξύ άλλων κατέθεσε:

«Η νέα εργοδοσία της εφημερίδας Ε.Τ. αποφάσισε τους τελευταίους μήνες να ζητήσει να επιλέξουν κάποιοι συνάδελφοι αν θέλουν να παραμείνουν στην εφημερίδα ή θέλουν να κρατήσουν ως κύρια απασχόληση την δεύτερη δουλειά τους. Προφανώς στο πλαίσιο μιας γενικότερης πολιτικής της διοίκησης.

Ο κ. Παπουτσάνης ως διευθυντής της εφημερίδας κάλεσε τους δύο συναδέλφους μου, τον κ. Στέφανο Αναγνώστου και τον κ. ΄κη Χαραλαμπίδη στο γραφείο του Ξεχωριστά τον καθένα- και τους μετέφερε την βούληση της εργοδοσίας. Αν δηλαδή θέλουν να παραμείνουν στο Ε.Τ. ή να επιλέξουν την δεύτερη εργασία τους. Και στους δύο συναδέλφους προτάθηκε αύξηση του μισθού τους για την περίπτωση που θα επέλεγαν την παραμονή στην εφημερίδα. Οι δύο συνάδελφοι αρνήθηκαν την πρόταση.

Στο μεταξύ το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ κάλεσε τον διευθυντή του Ε.Τ. τον κ. Παπουτσάνη να δώσει εξηγήσεις για αυτό το θέμα. Μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή η διοίκηση του Ε.Τ. δεν είχε προβεί στην απόλυση, ούτε του κ. Αναγνώστου ούτε του κ. Χαραλαμπίδη. Κατά τη συνάντηση στην ΕΣΗΕΑ εγώ προσωπικά ζήτησα από τον κ. Παπουτσάνη αν θα ήταν δυνατόν να ξανακαλέσει τους δύο συναδέλφους στο γραφείο του, ώστε να βρεθεί μια λύση, προκειμένου αυτοί να παραμείνουν στην εφημερίδα με μια καλύτερη αναπροσαρμογή του μισθού τους. Πράγματι, την ίδια ημέρα ο διευθυντής κάλεσε και τον κ. Χαραλαμπίδη και τον κ. Αναγνώστου. Στον κ. Χαραλαμπίδη προτάθηκε περαιτέρω αύξηση του μισθού του, ενώ, όπως εκ των υστέρων μου ελέγχθη, στον κ. Αναγνώστου προτάθηκε ένα επιπλέον ποσό το οποίο φέρεται να άγγιζε το σύνολο της αμοιβής του από την δεύτερη εργασιακή του σχέση. Και οι δύο συνάδελφοί μου δεν αποδέχθηκαν την νέα αυτή πρόταση και μετά από αυτό, αφού προηγουμένως τους κατεβλήθη η νόμιμη αποζημίωσή τους, απολύθηκαν. Ο κ. Παπουτσάνης δεν είχε όπως μάθαμε καμία ανάμειξη στη λήψη της απόφασης αυτής από την εργοδοσία και ο ρόλος του ως διευθυντού ήταν η μεταφορά της βούλησης της διοίκησης στους εργαζομένους».

Απολογούμενος ο εγκαλούμενος **συν. Γιάννης Παπουτσάνης** μεταξύ άλλωνείπε:

«1 ον Το απόσπασμα του πρακτικού του ΠΠΣ αναφέρει ότι εγκαλούμαι : «γιατίδρομολόγησα την απόλυση των συναδέλφων Στέφανου Αναγνώστου και Ιάκωβου Χαραλαμπίδη», ενώ όπως προκύπτει από τις μαρτυρικές καταθέσεις των απολυμένων, ο μεν κ. Χαραλαμπίδης αναφέρει ρητά και κατηγορηματικά από το καλοκαίρι του 2006 ετέθη αυτό το θέμα από την ιδιοκτησία περί ασυμβιβάστου. Ο δε κ. Αναγνώστου λέει ότι «με κάλεσε ο κ. Παπουτσάνης και μου μετέφερε τη βούληση της ιδιοκτησίας».

2 ον Συνομίλησα με τους συναδέλφους. Υποχρέωση και καθήκον ενός διευθυντή είναι να συνομιλεί με τους συναδέλφους του στη κατεύθυνση αποτροπής διακοπής συμβάσεως. Αυτό και έπραξα, όπως και οι ίδιοι οι συνάδελφοι συνομολογούν. Συνομιλήσαμε κατ' επανάληψη και τους μετέφερα προτάσεις τις ιδιοκτησίας για παραμονή τους στην εφημερίδα.

3 ον Ήρθα σε επαφή και συνομίλησα με τους συναδέλφους, αναζητώντας λύση κατόπιν συνεννόησης με το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, το οποίο σχετικά με κάλεσε.

Θεωρώ ότι και στις δύο περιπτώσεις, ιδίως του κ. Αναγνώστου, πιστεύω ότι τελικώς μπορούσε να επέλθει συμφωνία, με την ελάχιστη δυνατή απώλεια εσόδων του συναδέλφου».

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη τις μαρτυρικές καταθέσεις, την απολογία του εγκαλούμενου και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται κατά πλειοψηφία ως εξής:

Από την αποδεικτική διαδικασία προκύπτει ότι οι δυο συνάδελφοι απολύθηκαν από την εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος», χωρίς βάσιμο λόγο, αλλά με πρόφαση το ασυμβίβαστο, που στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρχε. Πέραν του ότι αρμόδια να αποφανθούν περί τούτου είναι τα Πειθαρχικά Συμβούλια και όχι η ιδιοκτησία της εφημερίδας.

Να σημειωθεί ότι οι απολύσεις αυτές αφορούν συναδέλφους που έχουν πολύχρονη προϋπηρεσία και πλησιάζουν στη σύνταξη. Ο διευθυντής της εφημερίδας συν. Γιάννης Παπουτσάνης ενέδωσε στις εκδοτικές επιθυμίες.

Ο συν. Παπουτσάνης υποστήριξε ότι η δρομολόγηση των απολύσεων προϋπήρχε της ανάληψης των καθηκόντων του στην εφημερίδα. Υποστήριξε, επίσης, ότι κατέβαλε προσπάθεια ώστε να βρεθεί συμβιβαστική λύση και να αποτραπούν οι απολύσεις, χωρίς ωστόσο να υπάρξει θετικό αποτέλεσμα. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται κι από τους συναδέλφους που απολύθηκαν και γίνεται δεκτό από το ΠΠΣ.

Δύο μέλη θεωρούν ότι από την αποδεικτική διαδικασία προκύπτει ότι ο εγκαλούμενος συν. Γιάννης Παπουτσάνης, μετέφερε, προς τους δυο προαναφερόμενους συναδέλφους που απολύθηκαν, θέσεις και επιλογές της εργοδοσίας. Δεν υπάρχει μαρτυρία περί του αντιθέτου. Συνεπώς, οι απολύσεις, που αναμφίβολα είναι παράνομες και καταχρηστικές, δεν ανάγονται στην προσωπική του ευθύνη.

Την άποψη ότι οι επιλογές και αποφάσεις ανήκαν στην εργοδοσία ενισχύει το γεγονός ότι και για τον ίδιο τον εγκαλούμενο συνάδελφο αποφασίστηκε η απόλυσή του από την εφημερίδα.

Κατόπιν τούτου, με **ψήφους 3 έναντι 2** εκρίθη ότι ο εγκαλούμενος **συν. Γιάννης Παπουτσάνης** είναι **πειθαρχικά ελεγκτέος** κατά το κατηγορητήριο.

Ως προς την ποινή, με **ψήφους 3 έναντι 2** επιβάλλεται η ποινή της **επίπληξης με ανάρτηση** της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της απλής επίπληξης.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τετάρτη, 11.06.08.

Ο πρόεδρος

Η γραμματέας

Παναγιώτης Τερζής
Χριστοφοράτου

Μαρία